

4. velikonočna nedelja – leto A

Dobri pastir

»Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne pride v ovčjo stajo skozi vrata, ampak spleza vanjo od drugod, ta je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovc. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi ven. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev.« Jezus jim je povedal to prisposodo, pa niso spoznali, kaj jim je govoril.

Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. Jn 10,1-10

Jaz sem vrata ...

Odlomek, ki sem ga slišal že ničkolikokrat me je presenetil v svoji radikalnosti. Kadar pomislimo na dobrega pastirja nam pridejo verjetno pred oči sladke podobe Jezusa, ki nosi ovčko na rami, ki hodi sredi med njimi in jih vodi na dobro pašo. Včasih si predstavljamo tudi Jezusa, ki gre za izgubljeno ovco in jo rešuje iz trnja itd. Današnji evangelij me kar strese s svojo ostrino. Jezus, dobri pastir, pravi: »Kdor ne gre skozi vrata, ta je tat in ropar,« in nadaljuje: »Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji.« Nič ljubkega in sladkega ni v teh izjavah. Nasprotno, neverjetna ostrina in odločnost. Brezkompromisna odločnost! Črno-bela tehnika. Kdor hoče imeti življenje, mora stopiti skozi vrata.

Kdo si danes še upa tvegati takšno radikalnost? Kdo upa reči v javnosti: Kdor ne sprejme Kristusa, ne bo rešen! Kdo upa reči, kdor ne gre v življenju skozi vrata, je tat in ropar? Pa vendar, če hočemo biti zvesti Evangeliju, moramo vzeti Jezusa zares. Poskušajmo razumeti, kaj pomeni prisposoda o staji, vratih in ovcah.

Ljudje smo ovce, staja je svet našega življenja v odnosih, Jezus je vrata. Jezus pravi, da je pot, resnica in življenje. Imeti življenje v obilju, živeti polno je mogoče le, če vzamemo Jezusa zares. Če je on vrata v stajo, lahko razumemo, da je vrata do sočlovek Resnica. Samo skozi resnico lahko stopim k drugemu. Samo če vzamem Resnico zares, nisem tat in ropar, ne koljem in ubijam. Če pa se želim resnici izogniti, stopam v odnose skozi okna, torej kradem, ropam in ubijam. Danes bi radi rekli, da ne vemo, kaj točno je resnica. Jezus se ne da zmešati. Veste, kaj je resnica, skoznjo morate, sicer ste roparji. Ni izgovorov za polresnice, ni izgovorov za diplomacijo in hinavščino. Samo resnica vodi v življenje.

Ali hočemo izvedeti vso resnico o sebi? Ali hočemo izvedeti vso resnico o naših družinah? Zakaj je vedno več razsutih družin? Od kod to? Kam nas vodi sodobni način življenja? Ali hočemo vedeti vse o zlaganosti današnjih reklam? Ali nas sploh še zanima resnica o politiki, družbi, svetu, Bogu?

Ali si upam reči:

- nemiren sem, nekaj me grize, nekaj moram storiti.

- hitim v delo in bežim od bližnjih in od Boga, nekaj moram storiti.
- izgovarjam se na druge, pa vem, da je vse skupaj moj problem, moram se ustaviti.

Ali si upam reči drugim:

- v naši družini je nekaj narobe: sestra je odvisna ...
- ustavi se, sicer boš propadel: preveč piješ, z ženo se prepirata, otroci trpijo.
- družba ni v redu, saj ljudje v njej propadajo: delajo se, da gre, a ni res.

Ali upam trditi pred drugimi:

- brez Boga in večnosti je življenje brez cilja in smisla.
- Evangelij je moje vodilo, skušaj mu slediti.
- za življenje potrebujem božjo besedo in zakramente.

Skratka: Ali si upam priznati, da ima Jezus prav, ko pravi: Samo kdor bo hodil skozi vrata Resnice, bo svobodno hodil noter in ven, bo svoboden in poln življenja?